

forbeholdende os efter nærmere Conference med den høitærede Minister at stille eller ikke stille et Forslag i den Retning til 3die Behandling.

Unsgaard: Jeg skal ogsaa tillade mig at yttre, at de Forhold, der ere omhandlede i denne Paragraph, ere af megen Vigtighed, og jeg har i min tidligere Stilling ofte havt Leilighed til at see, at naar Bando gjennemløbe forskjellige Amter, er man meget lide tjent med, at der i det ene Amt fulgtes en Regel og i et andet Amt en ganske anden. Da altsaa denne Sag her er kommen paa Bane, troer jeg ogsaa at burde anbefale, at der optages en Bestemmelse herom i den paatænkte Lov, og da det ærede Udvalg selv synes at erkjende, at de Bestemmelser, som ere foreslaaede, ikke ere ganske adæqvate, saaledes som det ogsaa forekommer mig, saa skal jeg meget anbefale den Fremgangsmaade, som er foreslaaet af det ærede Medlem, som sidst havde Ordet.

Thalbitzer: Jeg kan ikke andet end glæde mig overordentlig meget over, hvad jeg har hørt udtale af den høitærede Landstingsmand, der sidst havde Ordet, og det saameget mere, som han er langt mere inde i disse Forhold end Noget af os Andre, har beffjæstiget sig dermed i længere Tid og kjenner alle Forhold i den Henseende nølagtigt, saa at det for mig er et Beviis paa, at det er anerkjendt, at dette vort Forslag er af Vigtighed. Det er naturligtvis ikke min, og jeg troer heller ikke de andre Herrers Mening, som have været med at stille Forslaget, at vi ville have netop Forslaget sat igjennem, saaledes som det her staaet; naar der kun kan komme et heldigt Resultat ud af denne Sag, saa skal jeg med Fornøielse stemme for at tage det tilbage ved denne Behandling af Sagen og til 3die Behandling fremkomme med et andet.

Formanden: Der er saaledes to Medlemmer af den Majoritet, der har stillet Forslaget, som have yttret det Ønske, at Forslaget maatte tages tilbage; jeg veed ikke, om de andre Forslagsstillere, nemlig den ærede Ordfører og den ærede 2den Landstingsmand

for 3die Kredts (Johansen), ere af samme Mening?

Ordføreren: Ja! jeg maa først og fremmest afslægge den høitærede Minister min Tak for den Opmærksomhed, han har skænket denne Paragraph, da jeg troer, at der ved en Bestemmelse af den Art afhjælpes en Mangel i Lovgivningen, og vi tage naturligtvis med Taknemmelighed imod hans Tilbud, at vi maae henvende os til ham, for at faae denne Paragraph affattet correctere og med større Bestemthed.

Efter hvad der er blevet yttret af de ærede Medlemmer af Majoriteten, der have været med at stille dette Endringsforslag, da slutter jeg mig til dem i foreløbigt at tage Forslaget til en ny § 20 tilbage, i det Haab at vi igen til 3die Behandling kunne stille det i en saadan Form, at det kan finde Indgang hos Ministeren og i Thinget.

Formanden: Den ærede Ordfører tilbagetager saaledes Forslaget paa den samlede Majoritets Vegne? (Ordføreren: Ja!) Jeg skal da spørge, om Noget optager det? (Opford. Det er altsaa bortfaldet.)

Herefter fattes Minoritetens Forslag til en ny § 21 under Forhandling.

Thalbitzer: Jeg kan i det Besættlige henholde mig til, hvad jeg under denne Sags første Behandling udtalte om de Forhold, der omhandlede i den af mig og en anden æret Landstingsmand (B. Christensen), der ogsaa er Medlem af Udvalget, foreslaaede § 21; men jeg skal dog tillade mig at tilføie, at dette Forslag ikke gaaer ud paa noget Nyt; det er ikke en Trang, der først søles nu, den er sølt i mange Aar, den er saa at sige sølt lige fra den Tid, vort Agerbrug tog et større Opsving ved de høiere Kornpriser; da fik man at vide, hvad Jordens sande Værdi var, og da søgte man at arbeide for at faae alle de Hindringer bortryddede, som kunde standse dens Frugtbargjørelse. Før end Hovedloven, Forordningen af 29de Juli 1846, hvortil de senere Lovgiv-